

Preek van 27 maart **Marc Massaer**
GOD HEEFT GEDULD MET ONS

Broeders en zusters in Christus,

Op een bepaalde leeftijd willen jongeren op eigen benen staan en ontdekken ze met vallen en opstaan het leven. Wat is het leven en waar vind je het geluk en de liefde? God op het spoor komen is voor jongeren een hele zoektocht. Sommigen zoeken het in de new age, anderen in oosterse spiritualiteit uit India, terwijl het geluk eigenlijk dichtbij in de kerk te vinden is in de persoon van Jezus Christus.

De Franse Emmanuel Maillard, geboren in 1947, zocht haar geluk en heil in het spiritisme, de astrologie, het aanroepen van doden, het leggen van tarotkaarten en waarzeggerij. Ze was als 24-jarige zelfs naar India gegaan om daar een eigen juwelierszaak te starten en verdere ontdekkingen te doen in de waarzeggerij. Zo kwam ze in contact met een waarzegger die haar hele leven vertelde. Die openbaring door iemand die haar niet kende, bracht bij haar angst, verwarring en zelfs haat teweeg. Terug in Frankrijk ging haar geestelijke gezondheid achteruit.

Met Pinksteren 1973 ging ze op aanraden van haar zuster mee naar een gebedsbijeenkomst. Daar zag ze allemaal vreugdevolle christenen, die vol waren van Jezus. Dat wilde ze ook in haar hart. Iemand vroeg haar: "Geloof je dat Jezus de kracht heeft je bevrijden?" "Ja," zei ze, "dat geloof ik." Nadat de aanwezigen intens voor haar hadden gebeden, heeft zij ervaren dat ze verlost was van interne blokkades in haar hart. Ze bekeerde zich tot Jezus en heeft zich toen voorgenoemen haar leven te geven aan Jezus. In 1976 is zij als zuster Emmanuel ingetreden in de Gemeenschap van de zaligsprekingen. Sinds 1989 woont zij in Medjugorje, een Mariabedevaartplaats in Bosnië-Herzegovina, waar zij vele boeken schrijft over christelijke spiritualiteit. Eerst was zuster Emmanuel losgeraakt van de bron van Gods liefde, daarna heeft zij weer aansluiting gevonden bij Jezus Christus, die de bron is van alle goedheid. Wat gebeurd is in het leven van zuster Emmanuel is een wonder van Gods liefde en Gods barmhartigheid. De verbondenheid met Jezus Christus heeft haar vrede en vreugde geschonken.

Elke goede relatie tussen mensen en tussen God en de mensen bestaat in het geven en ontvangen van liefde. Niet geven en nemen, zoals sommigen zeggen. Dat is te bezitterig. Het leven en de liefde zijn een geschenk van God, die ons zo maar gratis worden gegeven en die wij dienen door te geven. Als je wilt grijpen naar de liefde en haar wilt controleren, dan verlies je de liefde. Het enige wat zich vermenigvuldigt als je het deelt, is de liefde.

Als we het evangelieverhaal van vandaag tot ons laten doordringen, dan kunnen wij daar wijze lessen uit halen voor ons christelijk leven. Zowel over de houding van de jongste als over de houding van de oudste zoon valt veel te zeggen.

De jongste zoon wil zijn eigen leven leiden door zijn deel van de erfenis op te eisen om een egoïstisch leventje van genieten en feestvieren te leiden. Hij breekt in feite met zijn vader, die beeld is van de goedheid en de liefde van God. De jongste zoon is iemand die alles wil bezitten maar niets wil geven. Na geruime tijd komt hij erachter dat hij door zijn gedrag en het afwijzen van zijn vader in de ellende is terechtgekomen. Hij komt erachter dat de wereld niet echt over hem inzigt. Nederig komt hij op zijn schreden terug. Hij vraagt vergeving en buiten alle verwachting mag hij ervaren dat zijn vader hem weer aanvaardt als zijn geliefde zoon.

De vader kun je zien als een beeld van God, die geduldig is en steeds op de uitkijk staat naar ons. God wil met ons verbonden zijn door de persoon van Jezus en ons laten delen in Zijn liefde en genade. Voorwaarde is wel dat wij ons hart openen voor Hem en Hem aanvaarden als de Bron van alle goedheid en liefde. Zo goed is God dat Hij ons altijd nieuwe kansen schenkt en ons hart wil vernieuwen.

Over de houding van de oudste zoon kunnen wij zeggen dat het er een is van rekenen en berekenen. Voor wat hoort wat. Hij beseft en begrijpt niet de liefde van zijn vader, die alles overheeft voor beide zonen en hun wil geven wat goed voor hen is. De oudste zoon is te weinig dankbaar naar zijn vader toe en jaloers op zijn broer.

Als christenen mogen we niet vergeten God te danken voor alles wat Hij ons geeft. Het is niet vanzelfsprekend dat we het goed hebben. Eigenlijk zouden wij in het westen God enorm dankbaar mogen zijn voor het leven dat wij hier kunnen leiden. De mensen in India en Afrika hebben het niet zo goed als wij.

Broeders en zusters in Christus,

Uit de lezingen van deze zondag nemen we mee dat God geduld heeft met ons en ons wil laten ervaren wat een vreugde het is deel te mogen hebben aan Zijn liefde en Zijn barmhartigheid.

Mochten we ons daarvan meer bewust worden en ons hart daarvoor openen want dan zullen wij in ons leven nog vele aangename en wonderbaarlijke dingen mogen meemaken. Amen.